

Ved fravær i forbindelse med f.eks. sprogundervisning skal den enkelte deltager vejledes, og gennem samtaler skal fraværproblemerne søges løst. Dette sker allerede i mange kommuner. Og der skal selvfølgelig ved vurderingen af, om fraværet er urimeligt højt, tages højde for den enkeltes situation. Flygtninge kan være traumatiserede eller syge, ligesom barsel eller manglende børnepasningsmuligheder kan være årsager til udeblivelse.

Hvis fraværproblemerne ikke kan løses på rimelig vis, skal kommunerne bruge de gældende muligheder for at reducere ydelsen med op til 30 pct.

Ad 5

Den foreslåede øgede fleksibilitet i integrationsfasen er en naturlig konsekvens af, at integrationen fremover i højere grad bør bygge på den enkeltes forudsætninger og kvalifikationer, og af ønsket om en mere erhvervsorienteret integration, hvor sprogundervisning i større omfang end i dag kombineres med beskæftigelse.

Forudsætningen for, at kommunerne kan gøre integrationsforløbene mere fleksible og individuelle, er imidlertid, at integrationsopgaven i kommunerne behandles i én og kun én enhed.

Ad 6

Det er kommunerne, der har det overordnede ansvar for integrationsopgaven, og det skal der ikke laves om på. Men en øget inddragelse af de sociale koordinationsudvalg i relation til den erhvervsrettede del af integrationen vil antagelig kunne give langt flere muligheder for hurtigere integration på arbejdsmarkedet.

Ad 7

Der er vidt forskellige erfaringer med integrationsrådene i landets kommuner. Der er imidlertid ingen tvivl om, at rådene vil kunne udfylde en stor rolle ikke blot som rådgivende, men også som bærende af en lokal dialog om, hvordan integrationen gribes bedst muligt an, hvilke krav der stilles, og hvilke muligheder der gives.

Det foreslås at anbefale kommunerne at oprette integrationsråd, hvis 25 borgere kræver det. I dag er kravet, at 50 borgere anmoder om det.

En vigtig del af integrationen foregår ved, at danskere og udlændinge lærer hinanden at kende i mange forskellige sammenhænge. Derfor foreslås det, at alle borgere kan vælges til rådet.

Ad 8

Regeringens finanslovaftale med Dansk Folkeparti indebærer, at vigtige integrationsaktiviteter rammes, herunder de aktiviteter, der er etableret i en række boligområder med mange sociale problemer. Kommuner over hele landet har været meget glade for byudvalgets midler, der bl.a. er anvendt til ansættelse af boligsociale medarbejdere i socialt stærkt belastede boligområder. Det har i høj grad styrket områderne og været med til at gøre integrationen i samfundet for udlændinge lettere. Ligeledes har de store kvarterløftsprojekter i hårdt belastede boligområder været med til at løfte disse kvarterer og gøre dem til et bedre sted at bo.

Regeringens besparelser er kortsigtede, og regeringen har ingen svar på, hvad den vil gøre, næste gang der udvikler sig sociale problemer i et større boligområde. Derfor foreslår Socialdemokratiet, at indsatsen fastholdes og ikke spares væk, som regeringen lægger op til.

Ad 9

Forslaget er en yderligere styrkelse af det boligsociale arbejde, der allerede foregår i en lang række større almennyttige boligforeninger, og som regeringen tilsyneladende ønsker skal forsvinde.

Ad 10

Foreningslivet spiller en stor rolle i mødet mellem borgere med forskellige kulturelle og sociale baggrunde, ikke mindst blandt børn og unge. Foreninger, der tager særlige initiativer til at styrke integrationen, bør kunne få særlig støtte til disse aktiviteter. Integration handler også om, at udlændinge får mulighed for reelt at deltage i samfundslivet og påtage sig et medborgerkab i bredere forstand end blot gennem arbejde.

Ad 11

Kompetenceafklaringen for den enkelte skal være langt hurtigere og bedre end i dag. Dermed kan målretningen af kommunernes tilbud til nyankomne udlændinge styrkes, men også allerede bosiddende udlændinge skal have en mulighed for at få afklaret deres kompetencer og eventuelle mangler hurtigt.

Samtidig skal kompetenceafklaringen være bredere end i dag og ikke alene bygge på afklaring af formel kompetence, men også social og mental kompetence.

En mulighed er at oprette regionale afklaringscentre eller at få etableret nogle mere formelle strukturer i forhold til asylcentrene. Den formelle udformning og struktur er ikke det væsentlige. Det er derimod, at opgaven løses hurtigt og systematisk, så den enkelte